

hurtigt, eller at der finder nogen Udplyndring Sted, som det er nævnt. Men det er rigtigt, at det Forhold, som her er berørt, muligvis ved en anden Lejlighed, nemlig ved en Forandring i Søloven, kan ordnes paa en anden Maade. Den højt-æreede Justitsminister har jo givet Tilsagn om at ville tage det under Overvejelse. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi overfor Udlandet skulle kunne gardere os imod ethvert Præg af Ensidighed, men jeg tror, at naar der er rettet Anklager imod Svitzer i denne Sag, er det aldeles uberettiget.

la Cour: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Maa jeg først gøre opmærksom paa, at Ændringsforslag Nr. 2 er taget tilbage og derfor ikke kan være Genstand for yderligere Omtale.

la Cour: Efter at have hørt den højt-æreede Handels- og Søfartsminister kan jeg ikke sige andet, end at det forekommer mig underligt, at det, selv om Svitzers Bjærgningsentreprise sluttede Kontrakt med Bjærgelavene rundt omkring i Landet om, at de skulde bistaa det, hvis det trængte til deres Hjælp, naar det kom paa Stedet og skulde tage et Skib af Grunden, at det da skulde være Selskabet magtpaaliggende at binde Bjærgelavene saaledes, at de, som det fremgaar af Vidneforklaringerne, ikke maa redde noget Skib, undtagen det sker i Svitzers Navn. Der staar her, at de sige: Naar Svitzers Entreprise ikke kommer til Stede, røre vi os ikke. Jeg kan ikke tro andet, end at der maa være en Bagtanke hos den Svitzerske Entreprise, naar den har bundet Bjærgelavene saa haardt, som den har ved de Kontrakter, den har sluttet med dem, som det fremgaar af de Vidneforsler, jeg læste op for lidt siden.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Selvfølgelig er der den Bagtanke: Konkurrence med andre, det er givet, og det er ganske indlydende, at det er af den Grund, Svitzer binder dem. Forholdet med den bjærgede Damperved Gilleleje var netop det, at den tilhørte en af Svitzers Konkurrenter, og naar Svitzer er i stærk Rapport med Kystbeboerne og betaler dem, vil det naturligvis ogsaa sikre sig, at det faar deres Hjælp, og at den ikke ydes til andre. Det synes jeg er et ret naturligt Forhold, som man ikke kan indvende noget imod, naar man gaar ud

fra, at Svitzer er omtrent ligesaa prompte paa Stedet som nogen som helst anden Bjærgningsentreprise og langt bedre i Stand til at udføre Bjærgningen. Vanskeligheden laa netop i, at „Kronprins Frederik“ tilhørte en Konkurrent, nemlig Alfred Christensen, der selv er begyndt paa en Bjærgningsentreprise. Deraf kom det Forhold, at Kaptajnen smed Bjærgerne i Land, som der stod anført i „Nationaltiden“ og andre Blade. Men at Svitzer dækker sig overfor Konkurrenter, forekommer mig ikke at kunne betegnes som en Ring eller andet lignende. Det er, hvad enhver vil gøre i Handel og Vandel.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 9 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed sattes dernæst under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forandret Affattelse af § 1 i Lov Nr. 23 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24. Marts 1875, saaledes som denne Paragraf nu er affattet ifølge Lov Nr. 34 af 2. April 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3313).

Sagen sattes til Forhandling.

Tvede: Da Loven af 24. Marts 1875 blev vedtagen og senere i 1880, da denne Lovs § 1 blev forandret, var det jo endnu det mest almindelige, at man brugte de gode gamle Kakkellovne i Husene, men siden den Tid have Forholdene ogsaa paa dette Omraade forandret sig meget betydeligt, dels af Hensigtsmæssighedsgrunde, dels vel ogsaa af Magelighedsgrunde, og man er kommen mere over til Centralopvarm-